

Znak sprawy: **GN.6820.1.43.2016**

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 703), zwana dalej „ustawą zwg.” oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), orzekam:

- 1. uznać za mienie gromadzkie nieruchomości położoną w obrębie w obrębie Tymienice gmina Zduńska Wola, oznaczonych w ewidencji gruntów numerami działek:**
 - **13/1** – pow. 0,2133 ha,
 - **24/1** – pow. 0,3137 ha,
 - **54/1** – pow. 0,6702 ha,
 - **81/2** – pow. 0,4730 ha,
 - **119/2** – pow. 0,1625 ha,
 - **136/2** – pow. 0,1201 ha,
 - **146/1** – pow. 2,0804 ha,
 - **190/1** – pow. 0,3165 ha,
 - **208/1** – pow. 0,1638 ha,
 - **237/1** – pow. 0,0321 ha,
 - **297/2** – pow. 0,2301 ha,
 - **351/1** – pow. 0,0827 ha,
 - **353/1** – pow. 0,1937 ha.
- 2. decyzja niniejsza stanowi w oparciu o przepis art. 98 ust. 1 o radach narodowych z dnia 25 stycznia 1958 roku (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) podstawę dokonania w księdze wieczystej wpisu własności na rzecz Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Wójt Gminy Zduńska Wola wnioskiem z dnia 16 listopada 2016 r., zwrócił się do Starosty Zduńskowolskiego o wydanie decyzji w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położonej w obrębie Tymienice gmina Zduńska Wola, oznaczonych w ewidencji gruntów numerami działek: **13/1, 24/1, 54/1, 81/2, 119/2, 136/2, 146/1, 190/1, 208/1, 237/1, 297/2, 351/1, 353/1**, które są wykorzystywane jako drogi dojazdowe do pól oraz siedlisk mieszkańców wsi Tymienice.

Rozpatrując wniosek Wójta Gminy Zduńska Wola, na wstępie przeprowadzono postępowanie dowodowe, mające na celu ustalenie pochodzenia tej nieruchomości. W toku postępowania ustalono, że:

- na planie gruntów wsi Tymienice, ówczesnej gminy Wojsławice powiatu sieradzkiego w województwie łódzkim, scalonych na mocy orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej w Piotrkowie z dnia 27 lipca 1931 r. – działki objęte wnioskiem nie były wydzielone i nie nadano im numerów ewidencyjnych;
- zgodnie z operatem geodezyjnym 669.24-53/97 z 1957 r. i wykonanym pierworysem mapy gruntów ukazowych wsi Tymienice z 1956 r., wnioskowane grunty zostały oznaczone numerami działek: 117a, 118a, 43a, 41a, 39a, 49a, 6b, 17a, 31a, 26a, 150a i 98a;
- operatem geodezyjnym 669.24-54/97 z 1967 r. zatwierdzono pierwszy rejestr ewidencji gruntów wsi Tymienice, gdzie w jednostce rejestrowej nr 141 jako władającego wpisano Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sieradzu – Powiatowy Zarząd Dróg Lokalnych. Działki przenumerowano odpowiednio na nr: 13, 24, 54, 81, 119, 136, 146, 190, 208, 297, 351 i 353;
- operatem geodezyjnym 669.24-1607/2003 z 2003 r. przeprowadzono modernizację ewidencji gruntów i opracowano mapę ewidencji gruntów i budynków w postaci cyfrowej, obejmujący obręb Tymienice, gm. Zduńska Wola. Działki zostały zamierzone z dokładnością do m², co spowodowało zmianę ich numerów. Przypisane zostały do jednostki rejestrowej, gdzie podmiotem władającym była Gmina Zduńska Wola w użytku „Dr” – drogi powszechnego korzystania, bez posiadanego do tego gruntu tytułu własności. Na potwierdzenie wymienionego wyżej zapisu, w zakresie podmiotu władającego nieruchomością brak jest dokumentów, a stan prawny nieruchomości pozostaje do dnia dzisiejszego nieuregulowany.

W zasobie Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Zduńskiej Woli, znajdują się ponadto operaty 042.24-1803/2005, 042.24-1816/2005 oraz 042.24-1841/2005 sporządzone w celu rozgraniczenia działek nr 81/1, 119/1, 136/1 i 297/1. Po zakończeniu prac związanych z rozgraniczeniem, obecnie posiadają numery 81/2, 119/2, 136/1 i 297/2.

Na okoliczność ustalenia stanu władania i użytkowania gruntów objętych wnioskiem, przeprowadzono postępowanie dowodowe, w postaci przesłuchań świadków.

Zeznania świadków przeprowadzone zostały przez pracownika ds. decyzji środowiskowych i gospodarki przestrzennej Urzędu Gminy Zduńska Wola, w dniu 9 listopada 2016 r. Zeznającymi była osoba sprawująca urząd sołtysa wsi Tymienice oraz mieszkańcy wsi, którzy urodzili się w 1933 i 1948 r. i nieprzerwalnie od tego okresu do dziś zamieszkują wieś Tymienice. Z informacji, jakie pozyskano od świadków wynika, że działki objęte wnioskiem, wykorzystywane są przez wszystkich mieszkańców wsi jako droga dojazdowa do pól oraz do siedlisk mieszkańców wsi.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że grunt ten można uznać za grunt stanowiący majątek wspólny, przeznaczony do użytku publicznego, bez względu na to czy osoby korzystające z tego majątku są mieszkańcami danej gminy lub miasta i służył do użytku wszystkich lub pewnej ich części, który zgodnie z przyjętymi unormowaniami prawnymi

art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych Dz. U. Nr 28, poz. 169 i ustawą z 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi (Dz. U. 43, poz. 191) stał się majątkiem Skarbu Państwa.

Do chwili obecnej przedmiotowe działki są ogólnodostępne dla wszystkich mieszkańców wsi.

Z powyższych ustaleń wynika zatem, że powyższe działki służyły celom społecznym i publicznym, a zatem stanowiły majątek gromadzki.

Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. – o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 43, poz. 191 ze zm.), istniały gromady, które nie były jednostkami samorządu terytorialnego, ale posiadały osobowość prawną i były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego. Po wejściu w życie ww. ustawy w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi, a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Dotychczasowe przepisy szczególne dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do gmin

i gminnych rad narodowych w ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. – o radach narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 26, poz. 139 ze zm.). W art. 98 ust. 2 ustawy o radach narodowych ustalono, że „dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym” i aczkolwiek ustawa nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej – gromadzkich rad narodowych (por. wyrok WSA z dnia 26 listopada 2010 r. II SA/Ke 621/10). Analogiczne stanowisko zajmował Sąd Najwyższy. Wyraźnie je określił w orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) stwierdzając, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Sąd Najwyższy wskazał między innymi na to, że całkowita zmiana poprzedniego charakteru gromad pociągnęła za sobą przejście majątku (mienia) gromadzkiego na własność państwa, które reguluje sprawę zarządu tego mienia tak, jak zarządu innego mienia ogólnonarodowego. Nienaruszone pozostały tylko prawa przysługujące mieszkańcom gromad. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171). Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Uwzględniając powyższe Starosta Zduńskowolski stwierdził, że dowody zgromadzone w sprawie dają podstawy do ustalenia – na zasadzie art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych – że opisana we wniosku nieruchomości stanowi mienie gromadzkie.

Decyzja niniejsza podlega ogłoszeniu w sposób określony w art. 8 ust. 6 ustawy zwg. Przedmiotowe mienie podlega dalszej regulacji w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 1990 r. Nr 32, poz. 191 ze zm.), bowiem

z dniem 27 maja 1990 r. mienie gminne staje się z mocy prawa mieniem gminy, na której obszarze jest położone, co wymaga potwierdzenia przez Wojewodę w formie decyzji.

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo złożenia odwołania do Wojewody Łódzkiego, w terminie 14 dni od daty upływu czternastodniowego ogłoszenia w Urzędzie Gminy Zduńska Wola.

Z up. STAROSTY

Jarosław Andrysiak

*Naczelnik Wydziału Gospodarki Nieruchomościami
i Terenami Rozwojowymi*

(imię i nazwisko, stanowisko, podpis)

Otrzymują:

1. Urząd Gminy Zduńska Wola – 3 egz. w tym:
 - 1 egz. do wywieszenia na tablicy ogłoszeń
 - 1 egz. z podanym terminem wywieszenia do zwrotu
 - 1 egz. w celu przekazania mieszkańcom wsi w sposób zwyczajowo przyjęty
2. a/a.

Do wiadomości:

1. Ewidencja gruntów,
2. Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli – Wydział Ksiąg Wieczystych.